

Верховний
Суд

ОГЛЯД РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ

За період з 02.03.2020 по 06.03.2020

2020/9

Огляд рішень Європейського суду з прав людини

Дата прийняття:	03/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	03/03/2020 (Комітет)
Назва:	CASE OF AVDYUKOV AND OTHERS v. RUSSIA <i>(Applications nos. 33373/07 and 9 others – see appended list)</i>
Зміст:	Справа стосувалася скарг заявників – громадян Російської Федерації на те, що між 2005 та 2015 роками їх було затримано за підозрою у вчиненні злочинів у різних регіонах Російської Федерації. Вони стверджували, окрім іншого, що їх було піддано катуванню з боку працівників поліції.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (Конвенція) (заборона катування) у матеріальному аспекті стосовно заявників Kolykhalov та Tyurin, яких було піддано катуванню у відділку поліції; стосовно заявників Avdyukov (щодо подій 18 травня 2006 року), Zakalyayev, Garmashov, Fomin, Yerifanov, Tyurin, Shcherbakov, Prisyazhnyu (щодо подій 26 лютого 2014 року), які були піддані нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню. Порушення статті 3 Конвенції у процесуальному аспекті щодо всіх заявників у зв'язку із відсутністю ефективного розслідування органами влади їхніх скарг. Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканність) стосовно заявника Kolykhalov у зв'язку з надмірною тривалістю його перебування під вартою.
Дата прийняття:	03/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	03/03/2020 (Комітет)
Назва:	CASE OF MALYSHEV v. RUSSIA <i>(Application no. 46192/07)</i>
Зміст:	Справа стосувалася скарг заявника на те, що його було піддано катуванню, нелюдському або такому, що принижує людську гідність, поводженню 10 та 18 січня 2007 року працівниками органу з контролю за обігом наркотичних речовин (the Drug Control officers), а розслідування його тверджень про катування не було ефективним.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) у матеріальному аспекті у зв'язку із катуванням заявника та підданням його

Огляд рішень Європейського суду з прав людини

	<p>жорстокому або такому, що принижує людську гідність, поводженню.</p> <p>Порушення статті 3 Конвенції у процесуальному аспекті у зв'язку із відсутністю ефективного розслідування тверджень заявника про катування.</p>
Дата прийняття:	03/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	03/03/2020 (Комітет)
Назва:	CASE OF HORHAT v. ROMANIA (Application no. 53173/10)
Зміст:	<p>Справа стосувалася скарги заявника на те, що його було звинувачено та покарано двічі за одне й те ж правопорушення.</p> <p>1 листопада 2006 року Національний антикорупційний департамент (the National Anticorruption Department, DNA) порушив кримінальне провадження проти заявника за розтрату коштів фондів Європейського Союзу (European Union funds).</p> <p>5 грудня 2006 року прокурор, закріплений за DNA, припинив кримінальне провадження проти заявника у зв'язку з тим, що вчинені ним дії не були настільки серйозними, щоб становити правопорушення, а тому зобов'язав заявника сплатити адміністративний штраф у розмірі 1000 румунських леїв (приблизно 291 євро). Прокурор також вказав, що штраф має бути стягнутий згідно з відповідними вимогами кримінального процесуального законодавства.</p> <p>Заявник не оскаржував це рішення до суду, і 5 січня 2007 року він сплатив відповідний адміністративний штраф. Зокрема, він ніколи не пред'являв вимоги про повернення сплаченої суми штрафу, оскільки штраф у подальшому скасовано не було.</p> <p>9 серпня 2007 року вищестоящий прокурор, закріплений за DNA, за власною ініціативою переглянув рішення від 5 грудня 2006 року. Посилаючись на положення Кримінального процесуального кодексу, вищестоящий прокурор скасував вищезгадане рішення та поновив кримінальне провадження, попередньо порушене проти заявника за розтрату коштів фондів ЄС. Прокурор стверджував, що згідно з наявними в матеріалах справи доказами, що було також підтверджено нижчестоящим прокурором, заявник умисно, всупереч закону, привласнив кошти фондів ЄС, які не були повернуті протягом кримінального провадження. В підсумку, вищестоящий прокурор</p>

	<p>визнав рішення від 5 грудня 2006 року таким, що не відповідає вимогам закону.</p> <p>21 вересня 2007 року обвинувальний акт DNA у вчиненні заявником розтрата коштів фондів ЄС було направлено до районного суду.</p> <p>У проміжному рішенні від 23 червня 2009 року районний суд вказав, що згідно з доводами сторони захисту первинне рішення DNA мало на меті накласти на заявника штраф, сплативши який, заявник повернув привласнені кошти.</p> <p>27 жовтня 2009 року районний суд розглянув справу заявника по суті та виправдав його з тих підстав, що вчинені ним дії не становили складу правопорушення. Це рішення було оскаржене DNA.</p> <p>18 січня 2010 року окружний суд задовольнив скаргу DNA: скасував рішення суду першої інстанції, засудив заявника за розтрату коштів фондів ЄС та призначив покарання у виді позбавлення волі строком на шість місяців умовно. Суд дійшов висновку, що дії заявника становили склад правопорушення.</p> <p>Заявник подав апеляцію з питань права.</p> <p>Остаточним рішенням від 11 березня 2010 року апеляційний суд скаргу заявника відхилив як необґрунтовану. У своїй окремій думці один із суддів зазначив, що вчинені заявником дії не були настільки серйозними, щоб вважатися правопорушенням, і було б достатньо накласти на заявника адміністративний штраф.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення статті 4 Протоколу № 7 до Конвенції (право не бути притягненим до суду або покараним двічі).</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>03/03/2020</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>03/06/2020 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.</p>
<p>Назва:</p>	<p><u>CASE OF FILKIN v. PORTUGAL</u> <i>(Application no. 69729/12)</i></p>
<p>Зміст:</p>	<p>Справа стосувалась арешту банківського рахунку заявника в рамках кримінального провадження за підозрою останнього у легалізації коштів, одержаних злочинним шляхом.</p> <p>У лютому 2011 року Центральний департамент кримінальних розслідувань та слідчих дій (the Central Criminal Investigation and Action Department) порушив кримінальне провадження у зв'язку з підозрілими банківськими операціями, ймовірно пов'язаними з відмиванням коштів, одержаних злочинним шляхом, тримачем яких</p>

	<p>був банк BANIF у Валенсі. Слідчий суддя Центрального суду з кримінальних розслідувань (the Central Court of Criminal Investigation) ухвалив рішення про накладення арешту на банківські рахунки до 2 травня 2011 року. Банк поінформував заявника про те, що той не зможе використовувати свій банківський рахунок за рішенням судді. Такий захід забезпечення кримінального провадження продовжували декілька разів. Дії заявника щодо скасування арешту його банківського рахунку та подані ним скарги не призвели до бажаного для нього результату.</p> <p>Рішенням від 23 липня 2014 року орган розслідування припинив кримінальне провадження через те, що не було можливо точно з'ясувати походження підозрілих коштів або визначити, чи були вони доходами від незаконної діяльності.</p> <p>24 липня 2014 року слідчий суддя скасував арешт, накладений на банківський рахунок заявника, не повідомивши його про це.</p> <p>Посилаючись на статтю 1 Першого протоколу до Конвенції заявник вказував, що арешт належного йому банківського рахунку становив порушення його права на мирне володіння майном.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (захист права власності).</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>03/03/2020</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>03/06/2020 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.</p>
<p>Назва:</p>	<p><u>CASE OF CONVERTITO AND OTHERS v. ROMANIA</u> (Application no. 30547/14)</p>
<p>Зміст:</p>	<p>Справа стосувалась скасування через адміністративні недоліки, державних ступенів заявників у сфері стоматології, отриманих ними під час навчання в Румунії.</p> <p>Заявники у цій справі є громадянами Італії.</p> <p>В жовтні 2003 року декан факультету медицини та фармації Університету Орадея (Oradea University) (Румунія) прийняв заяви перших чотирьох заявників про вступ до університету на перший курс за напрямом «стоматологія».</p> <p>В жовтні 2004 року університет також прийняв заяву про вступ від п'ятого заявника. Отримавши ці рішення, заявники розпочали своє навчання.</p>

У вересні 2005 року Міністерство освіти видало листи про зарахування останніх чотирьох заявників на 2005/2006 навчальний рік. В листопаді 2009 року Міністерство також видало лист про зарахування і щодо першого заявника.

На початку 2009 року відбувся обмін між Президентом Університету та представниками Міністерства освіти листами про зарахування 39 іноземних студентів, включаючи п'ятьох заявників.

Перший заявник все ще не отримав листа про зарахування, а листи про зарахування стосовно інших стосувалися не дати їхнього вступу до університету, а наступного року.

Президент університету звернувся до Міністерства освіти із порадою про доцільність здачі цими студентами підсумкових іспитів. У вересні 2009 року, а потім в січні та вересні 2010 року рада університету дозволила п'ятьом заявникам скласти підсумкові іспити.

Перші чотири заявники здали свої іспити під час сесії в лютому 2010 року і їм було присуджено державні ступені в стоматології у березні 2010 року. П'ятий заявник склав іспит під час сесії у вересні 2010 року та отримав свій ступінь у листопаді того ж року. Надалі заявники ініціювали процес визнання їхніх ступенів органами влади Італії для отримання можливості практикувати стоматологами в Італії.

У 2011 році в результаті перевірки, проведеної Міністерством освіти за запитом органів влади Італії з приводу аутентифікації ступенів заявників, були виявлені помилки в частині пізньої видачі листів про зарахування декількох студентів, у тому числі й заявників.

У вересні 2011 року Міністерство освіти звернулось із заявою до Президента університету про анулювання ступенів заявників у зв'язку із пізньою видачею листів про їх зарахування. Того ж місяця рада та Президент університету анулювали ступені заявників, ураховуючи висновки аудиту. Заявники оскаржили це рішення.

25 квітня 2013 року окружний суд скасував адміністративні рішення про анулювання ступенів та ухвалив рішення по суті, дійшовши висновку, що з боку заявників не було жодних шахрайських дій.

Сторони оскаржили це рішення.

16 жовтня 2013 року суд апеляційної інстанції відхилив апеляцію заявників та задовольнив апеляцію університету. Апеляційний суд встановив, що заявниками не було дотримано правил прийому до університету у зв'язку з тим, що листи про зарахування (за винятком п'ятого заявника) допускали реєстрацію лише на один навчальний рік.

На думку апеляційного суду, ненадання сертифікатів про знання мови під час вступу та відсутність підпису Президента університету

	<p>на рішеннях про реєстрацію були підтвердженням того, що ступені були отримані заявниками шляхом вчинення шахрайських дій.</p> <p><i>Оцінка Суду</i></p> <p>Суд зауважив, що єдиною підставою для рішень про анулювання ступенів заявника була пізня видача листів про їх зарахування. Рішення були прийняті відповідно до закону та ґрунтувалися на невиконанні заявниками двох наказів Міністерства освіти, в яких викладені умови зарахування іноземних студентів до університетів Румунії. Таким чином, захід мав законне підґрунтя.</p> <p>Суд підкреслив, що витребування листів про зарахування від Міністерства належало до сфери відповідальності керівників університетів. Метою цих листів було підтвердити визнання та еквівалентність отриманої за кордоном кваліфікації іноземними абітурієнтами при їхньому вступі до університету.</p> <p>Заявники виконали всі передбачені законодавством вимоги для визнання їхніх попередніх кваліфікацій, і не було жодних доказів того, що вони були відповідальні за затримку у видачі відповідних документів.</p> <p>Суд підкреслює, що рішення про зарахування студентів були видані та підписані представником університету – Деканом факультету медицини та фармації до видачі листів про зарахування та підтвердження рівня володіння мовою. На основі цих рішень заявникам було дозволено завершити шестирічний курс стоматології.</p> <p>Органи влади в подальшому дозволили заявникам здати підсумкові іспити. Рада університету також підтвердила законність адміністративного статусу заявників та їх участь у цих іспитах.</p> <p>Таким чином, Суд дійшов висновку, що в цьому випадку мала місце певна відмінність між точками зору адміністрації університету та Міністерства освіти про запізнення у видачі листів про зарахування. Однак, ситуація невизначеності та неузгодженості не мала бути застосована проти заявників.</p> <p>Скасувавши державні ступені заявників, органи влади несподівано / різко порушили їхню професійну ситуацію, тоді як не було жодної негативної оцінки, яка дозволяла стверджувати, що вони були неналежним чином кваліфіковані для відповідної роботи. Таким чином, Суд дійшов висновку про порушення статті 8 Конвенції у цій справі.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення статті 8 Конвенції (право на повагу до приватного і сімейного життя).</p>

Дата прийняття:	03/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	03/06/2020 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF BAŞ v. TURKEY (Application no. 66448/17)
Зміст:	<p>Справа стосувалася досудового тримання заявника, який обіймав посаду судді на час подій у справі, під вартою після спроби державного перевороту 15 липня 2016 року.</p> <p>Упродовж ночі з 15 на 16 липня 2016 року група членів турецьких збройних сил здійснила спробу військового перевороту з метою повалення Національних зборів, Уряду та Президента Туреччини. Наступного дня після спроби військового перевороту органи влади звинуватили в цьому мережу, яка була пов'язана з Фетхуллахом Гюлленом – громадянином Туреччини, що проживав у США та вважався лідером терористичної організації «FETÖ/PDY».</p> <p>20 липня 2016 року уряд запровадив надзвичайний стан тривалістю три місяці, який надалі продовжувався. 21 липня 2016 року турецькі органи влади поінформували Генерального секретаря Ради Європи про відступ Туреччиною від своїх зобов'язань на підставі статті 15 Конвенції.</p> <p>Впродовж часу дії надзвичайного стану Рада міністрів Туреччини прийняла декілька законодавчих указів. Статтею 3 Указу № 667 було передбачено, що Рада суддів та прокурорів (Рада) була уповноважена звільняти будь-яких суддів або прокурорів, які належали або мали зв'язки з терористичними організаціями або організаціями, структурами чи групами, визнаними Радою національної безпеки такими, дії яких становлять загрозу національній безпеці.</p> <p>Режим надзвичайного стану було припинено 18 липня 2018 року.</p> <p>16 липня 2016 року Рада відсторонила 2735 суддів та прокурорів – включно із заявником – від виконання їхніх обов'язків на три місяці згідно з вимогами статей 77 (1) та 81 (1) Закону № 2802 про суддів та прокурорів через підозру, що вони були членами терористичної організації, яка підбурювала до спроби державного перевороту, і що їхнє перебування на посадах могло становити перешкоди для розслідування та підірвати авторитет і репутацію судової влади.</p> <p>Також 16 липня 2016 року прокурор м. Коджаелі порушив кримінальні провадження щодо суддів, які працювали в місті,</p>

за підозрою у членстві в терористичній організації «FETÖ/PDY», включно і щодо заявника.

18 липня 2016 року заявника було поміщено під нагляд поліції.

19 липня 2016 року він надав свідчення прокурору м. Коджаелі, який поінформував заявника про те, що його було відсторонено від виконання своїх обов'язків на підставі рішення Ради від 16 липня 2016 року у зв'язку із підозрою в участі в «FETÖ/PDY». Заявник заперечував членство чи будь-які зв'язки з цією організацією. Пізніше того ж дня заявник постав перед судом.

20 липня 2016 року суд прийняв рішення про поміщення заявника під варту на час досудового розслідування за підозрою у членстві в терористичній організації. Заперечення заявника на рішення суду про поміщення під варту були відхилені.

24 серпня 2016 року, застосувавши статтю 3 Указу № 667, пленум Ради звільнив з посад 2847 суддів та прокурорів, включно із заявником, які вважалися членами або мали зв'язки з організацією «FETÖ/PDY».

27 грудня 2017 року Конституційний суд визнав індивідуальну заяву заявника неприйнятною, дійшовши висновку, що його скарги були явно необґрунтовані.

19 березня 2018 року 29-й суд присяжних (the 29th Assize Court) визнав заявника винним у членстві в озброєній терористичній організації, призначивши покарання у вигляді семи років та шести місяців позбавлення волі і, враховуючи період перебування заявника під вартою, звільнив його.

Засудження заявника було підтримане апеляційним судом.

Справа наразі перебуває на розгляді Касаційного суду.

Оцінка Суду

Суд дійшов висновку, що згідно з прецедентною практикою Касаційного суду підозра у членстві в злочинній організації може бути достатньою для *in flagrante delicto* (затримання під час вчинення злочину) без необхідності встановлювати будь-які поточні фактичні елементи чи будь-які інші вказівки на продовжуване протиправне діяння.

Відповідно, Суд дійшов висновку, що розширення національними судами сфери застосування *in flagrante delicto* та їхнє застосування національного права, а саме статті 94 Закону № 2802, були не тільки проблемними у світлі правової визначеності, а і здавались явно необґрунтованими.

Суд дійшов висновку, що просте посилання суду на рішення Ради суддів та прокурорів від 16 липня 2016 року про відсторонення 2735 суддів та прокурорів було недостатнім для підтримки висновку,

	<p>що мала місце розумна / обґрунтована підозра, яка б виправдовувала досудове тримання під вартою саме цього судді. Докази, надані Суду, не виправдовують висновку, що була розумна / обґрунтована підозра у вчиненні протиправного діяння заявником на час ініціювання його досудового тримання під вартою. Конституційний суд у своєму рішенні у справі Aydın Yavuz and Others постановив, що заходи, впроваджені після спроби державного перевороту, могли бути вкрай необхідними для захисту публічної безпеки, чим виправдовував певний період тримання особи під вартою, впродовж якого остання не постанала перед судом, як того вимагають положення статті 5 Конвенції.</p> <p>Такий же підхід Конституційний суд застосував і в цій справі. Однак, як зауважив ЄСПЛ, не було враховано, що в цій справі заявник, перебуваючи під вартою, не постав перед судом значно довший період (один рік і два місяці), ніж особа у справі Aydın Yavuz and Others.</p> <p>Водночас Суд вважає, що в ситуації, яка тягне втручання у фундаментальне конвенційне право – право на свободу, враховуючи потенційний негативний вплив перебування особи під вартою без пред'явлення обвинувачення (див. A. and Others v. the United Kingdom, § 186), факт надмірної тривалості періоду, протягом якого заявник не постав перед судами, які вирішували питання про його тримання під вартою, порушує саму суть права, гарантованого пунктом 4 статті 5 Конвенції, а відсутність слухання не може бути розумно розцінено навіть з урахуванням описаної вище ситуації – вимоги захисту публічної безпеки. Таким чином, Суд не може погодитись із висновком Конституційного суду за результатами розгляду ним скарги заявника (пункт 230 Рішення).</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканність) стосовно скарги на стверджуване незаконне попереднє ув'язнення заявника.</p> <p>Порушення пункту 1 статті 5 Конвенції стосовно відсутності розумної підозри на час попереднього ув'язнення заявника в тому, що він вчинив правопорушення.</p> <p>Порушення пункту 4 статті 5 Конвенції щодо тривалості періоду, протягом якого заявник особисто не постав перед судом.</p>
<p>Дата прийняття:</p>	<p>05/03/2020</p>
<p>Дата набуття статусу остаточного:</p>	<p>05/03/2020 (Комітет)</p>

Огляд рішень Європейського суду з прав людини

Назва:	CASE OF KLADNIČANIN v. SERBIA (Application no. 137/10)
Зміст:	Заявник скаржився на невиконання рішення національного суду стосовно державної компанії соціального спрямування, яке було постановлено на його користь.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд). Порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (захист права власності).
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2020 (Комітет)
Назва:	CASE OF GLUŠICA AND ĐUROVIĆ v. MONTENEGRO (Application no. 34882/12)
Зміст:	Заявники скаржились на надмірну тривалість цивільних проваджень у їхніх справах.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень.
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/06/2020 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF GROBELNY v. POLAND (Application no. 60477/12)
Зміст:	Справа стосувалася відмови національних судів у задоволенні позовних вимог заявника про виплату несплаченої суми пенсії по інвалідності за визначений період (21 місяць) з причин помилкового висновку за результатами медико-соціальної експертизи вивчення та оцінки стану здоров'я та умов праці. Заявник Мечислав Гробельний – громадянин Польщі, 1953 року народження, проживав у м. Любневіце (Польща). Заявникові, який займався фермерським господарством, у 1994 році було призначено пенсію по інвалідності, що спричинила повну втрату працездатності. Однак за результатами експертизи у 2008 році Фонд соціального страхування встановив настання інвалідності,

	<p>що спричинила часткову втрату працездатності, а отже, відмовив заявникові у виплаті пенсії з квітня 2008 року.</p> <p>Національні суди постановили відновити виплату заявникові пенсії з січня 2010 року, оскільки припинення виплати було здійснено через неправильну оцінку стану його здоров'я та ступеня професійної придатності.</p> <p>Заявник у межах цивільного провадження звернувся до суду із позовом про стягнення грошової компенсації.</p> <p>У 2012 році його позов було розглянуто та відхилено судами на двох рівнях юрисдикції з тих підстав, що Фонд не вчиняв ніяких незаконних дій.</p> <p>Посилаючись на статтю 1 Першого протоколу до Конвенції, заявник скаржився на відмову у виплаті йому компенсації за період, впродовж якого він не мав фінансового забезпечення з боку держави, незважаючи на встановлену пенсію по інвалідності, що спричинила його повну втрату працездатності.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції (захист права власності).
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2020 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF MARKOVIĆ v. MONTENEGRO</u> (Application no. 6978/13)
Зміст:	Заявник скаржився на надмірну тривалість цивільного провадження у його справі.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) у зв'язку з надмірною тривалістю цивільного провадження.
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2020 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF SINANOVIĆ AND OTHERS v. MONTENEGRO</u> (Application no. 45028/13)
Зміст:	Заявники скаржились на надмірну тривалість цивільних проваджень у їхніх справах.

Огляд рішень Європейського суду з прав людини

Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) у зв'язку з надмірною тривалістю цивільних проваджень.
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2020 (Комітет)
Назва:	CASE OF IVANKO v. UKRAINE (Application no. 46850/13)
Зміст:	У своїй заяві до ЄСПЛ заявник вказував на порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з тим, що його було піддано катуванню: з боку працівників правоохоронних органів під час перебування у відділку міліції 18 грудня 2010 року; кожного разу, коли його доставляли до приміщень УБОЗу (Управління по боротьбі з організованою злочинністю); під час перебування у в'язниці. Зокрема, заявник стверджував про нездатність органів влади провести ефективне розслідування його тверджень про катування.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) у процесуальному аспекті. Відсутність порушення статті 3 Конвенції у матеріальному аспекті.
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/03/2020 (Комітет)
Назва:	CASE OF PILETIĆ v. MONTENEGRO (Application no. 53044/13)
Зміст:	Заявниця скаржилась на надмірну тривалість цивільного провадження у її справі.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) у зв'язку з надмірною тривалістю цивільного провадження.
Дата прийняття:	05/03/2020
Дата набуття статусу остаточного:	05/06/2020 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.

<p>Назва:</p>	<p>CASE OF PELEKI v. GREECE (Application no. 69291/12)</p>
<p>Зміст:</p>	<p>Справа стосувалася дисциплінарного провадження, порушеного проти заявниці – нотаріуса, яка посвідчила договір про передачу об'єкта права державної власності у власність монастиря.</p> <p>Заявниця у справі – громадянка Греції, яка народилася в 1965 році та проживала в м. Афіни.</p> <p>У травні та грудні 2007 року заявниця посвідчила два договори, сторонами якого були Еллінська компанія з нерухомості та представник монастиря Ватопеді. За умовами договорів було передбачено передачу частини озера Вістоніда, право власності на яке належало монастирю, в обмін на нерухоме майно, що належало державі. Договорами, зокрема, було передбачено, що монастир набуде права власності на земельну ділянку площею 860,8 га, розташовану в м. Урануполі на острові Халкідікі.</p> <p>У результаті проведеного розслідування заступник прокурора при Афінському суді першої інстанції порушив дисциплінарне провадження проти заявниці перед Дисциплінарною комісією нотаріату при Афінському суді першої інстанції, пред'явивши їй обвинувачення у вчиненні діянь, які суперечили положенням законодавства про нотаріат.</p> <p>19 лютого 2009 року Дисциплінарна комісія винесла рішення, де зазначала, що земельна ділянка, про яку йшла мова, не могла бути предметом передачі, та надіслала матеріали справи до суду апеляційної інстанції, який розглянув питання про відсторонення заявниці від здійснення нотаріальної діяльності.</p> <p>У своєму рішенні від 19 квітня 2011 року суд апеляційної інстанції встановив, що спірна земельна ділянка належить до земель історико-культурного призначення та не могла бути предметом передачі.</p> <p>Суд апеляційної інстанції визнав заявницю винною у вчиненні двох правопорушень: передачі земель, віднесених до земель історико-культурного призначення, без виключення зі змісту договору двох об'єктів – візантійських історичних пам'яток, які також не підлягали передачі, та створення товариства з обмеженою відповідальністю. Він постановив позбавити заявницю права здійснювати нотаріальну діяльність строком на чотири місяці за перше порушення та на два місяці – за друге.</p> <p>Заявниця подала касаційну скаргу, за результатом розгляду якої було скасовано рішення суду апеляційної інстанції у частині притягнення її до відповідальності за створення товариства з обмеженою відповідальністю та залишено без змін в іншій частині.</p>

Констатоване порушення (стаття):	Відсутність порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).
----------------------------------	--

Огляд рішень Європейського суду з прав людини. Рішення за період з 02.03.2020 по 06.03.2020/ Відпов. за вип.: О. Ю. Тарасенко, Д. П. Мордас, Р. Ш. Бабанли. — Київ, 2020. — Вип. 9. — 15 стор.

Застереження:

1. Огляд окремих судових рішень, зокрема й їх переклад, здійснюється працівниками департаменту аналітичної та правової роботи Верховного Суду з використанням матеріалів, розміщених на вебсайтах Європейського суду з прав людини:
<https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home>,
<https://hudoc.echr.coe.int>.
2. Огляд рішень здійснюється з метою ознайомлення з їх коротким змістом. Для повного розуміння суті висловленої в судовому рішенні правової позиції необхідно ознайомитися з його повним текстом, розміщеним на вебресурсах Європейського суду з прав людини.
3. Інформація має суто допоміжний та довідковий характер та не має на меті висвітлити суть усієї проблематики, яка вирішується відповідними судовими рішеннями.

Стежте за нами онлайн

 fb.com/supremecourt.ua

 t.me/supremecourtua

 @supremecourt_ua